

Автобіографія

Я, Мудрак-Ковалів Олеся Вікторівна (Леся Мудрак), громадянка України, народилася в м.Легниця (Польща), у родині військовослужбовця, 29 квітня 1985р. Несудима. Жила і навчалася в ЗСШ м. Дніпропетровська(тепер- м. Дніпра), відвідувала одну з найпотужніших літературних студій, брала участь у численних шкільних олімпіадах із різних предметів та мистецьких фестивалях, де здобувала призові місця. Тому мріяла, як і безліч провінційних дівчат, потрапити у столичний вир на навчання в Київському національному університеті. Обирати фах виявилось не складно, але і не просто: вагалася між журналістикою, філологією та дипломатією. Оскільки перемога в обласних олімпіадах на той час передбачала співбесіду – обрала для душі відділення « літературної творчості», де, буцім, мали навчати «на письменника»...Зрештою, диплом Бакалавра(2006р.) згодом так і звучав: бакалавр філології, письменник...А диплом Магістра(2007р.), як на мене, солідніше: магістр філології, фахівець з літературної творчості. Та для «відчуття вселенського щастя» вирішила вступати на стаціонар аспірантури, працювати над науковою роботою зі спеціальності 10.01.06(теорія літератури), аби літературне середовище відчуло мої високі амбіції захистити першу в Україні дисертацію « Еротична лірика: жанрова специфіка та ідіостилі»(2010р.)...

Ще в студентські роки пішла працювати в журнал « Книжковий клуб+» журналісткою, у видавництво «Український письменник», у Будинок письменника набувати практичного досвіду...Зупинилася на Міжнародній школі україністики Національної академії наук України, де працювала молодшим, науковим і старшим співробітником відділу української мови та комп'ютерних технологій. Ця робота цікавою для мене була насамперед своєю організаційною діяльністю. Ми щоквартально приймали іноземців(поляків, турків, чехів, болгарів, македонців, німців), організовували їм двотижневий освітній процес на базі Інституту післядипломної освіти КНУ ім.Тараса Шевченка, де вони навчалися української мови, літератури, національних традицій та обрядів, влаштовували для них екскурсії в музеї, театри, зустрічі з відомими письменниками, науковцями, артистами, художниками, розмаїті фольклорні свята...Я тричі звідтам звільнялася(бо, ніде правди діти, не завжди влаштовувала заробітна плата), але потім знову поверталася, бо організація будь-якого процесу – це моє...

Під час навчання в аспірантурі працювала і в Гуманітарному ліцеї КНУ ім.Т.Шевченка, і в Університеті «Україна»(викладала інформаційні моделі ЗМІ), і на телебаченні «Ukrlife TV», де мала два проєкти «Віршотека»(відеоантологія сучасної української поезії) та « Літературна маєвтика».

Після народження першої дитини, відчула в собі потребу мистецького менеджера.

У 2014р. прийшла на посаду Секретаря по роботі з творчою молоддю Національної спілки письменників України та Секретаря всеукраїнської приймальної комісії(до 2016р.). Це стало поштовхом для моєї розлогої громадської діяльності про яку можна прочитати у Вікіпедії. Завдяки співпраці з Міністерством культури та інформаційної політики України, Міністерством молоді й спорту України, Посольствами Азербайджану та Бельгії в Україні, діаспорою України в Угорщині, Державним Центром перекладу Азербайджану, видавництвом « Самміт-книга», мережею магазинів « Буква», мережею книжкових магазинів « КС»(якої вже навіть нема), міжнародним літературним конкурсом « Коронація слова», столичним театром « Сузір'я», журналом « Всесвіт», міськими бібліотеками - МНОЮ зреалізовано численну кількість проєктів(на фінансування яких виділялися бюджетні, спонсорські та грантові кошти).

У цей же час (на громадських засадах) була помічником-консультантом Народного депутата України Тараса Креміня(2015-2019р.) та членом Громадської ради при Міністерстві культури України(2014-2016р). Де б ти не була в майбутньому, а такий досвід – не знецінюється, а допомагає.

Нині повернулася до поєднання творчої й наукової діяльності. І, з 15.02.2021р., працюю в Державній науковій установі «Енциклопедичне видавництво»(що підпорядковане Державному комітету телебачення та радіомовлення України) науковим співробітником відділу соціогуманітарних наук. Нині колектив активно працює над 3 і 4 томом « Великої української енциклопедії».

Не приховую, що маю природні амбіції для роботи в новій структурі та відчуваю свою відповідальність перед викликами долі й проблемами...

Додаткові відомості:

Сімейний стан – РОЗЛУЧЕНА

Виховує двох дітей: доньку ДАРИНУ(11р.) (дитина з особливими потребами) та сина ОЛЕСЯ (3р.)

м.Київ,

ЛЕСЯ МУДРАК - письменниця, філологиня, перекладачка, критикиня, менеджерка, редакторка, громадська діячка. Кандидатка філологічних наук. Членкиня Національної спілки письменників України, Незалежної асоціації журналістів.

Автор збірок:

«Оголена самотність» (ВЦ"Просвіта" Київ, 2006);

«Горизонтальна зебра» (Київ, 2009, у співавторстві);

«ТекС-ТИ-ЛЬ & Libido» (рефлексії) ("Самміт-книга"Київ, 2015);

«Поміж жіночих звивин» (проект журналу "O'Ukraine" Київ, 2019).

Салам Сарван "І потонути неможливо- неглибокий цей світ" ("Самміт-книга", 2020р)-
переклад книги українською- Леся Мудрак

Лейла Алієва "Світ тане, як сон" ("Ярославів Вал, 2021)- переклад книги українською- Леся
Мудрак

Окремі твори опубліковані у пресі, інеті, антологіях та альманахах.

Вірші перекладені польською, німецькою, білоруською, болгарською, англійською,
албанською, азербайджанською, македонською, французькою мовами.

У січні 2020 у столичному театрі «Сузір'я» відбулася театралізована презентація поезо-
вистави «Поміж жіночих звивин» (режисер — Сергій Архипчук).

Відзнаки:

*лауреат 2 премії «Коронація слова» (2004)

*лауреат приватної премії м. Вупертайль (Німеччина) «За вишукану розкутість українського
слова» (2006)

*диплом Міністерства культури України «За вагомий внесок в розвиток української
літератури» (2009)

*лауреат Національної програми «Мистецький олімп України» (2009)

*стипендіат Міського голови (Київ, 2013)

*лауреат Всесвітнього фестивалю поезії «Дітет де Наіміт» («Ditët e Naimit») (2013)

*друга премія поетичного фестивалю «Серед слів і безкінечності» (Італія, 2014)

*книга поезій «ТекС-ТИ-ль & libido» стала лауреатом «Книга року 2015» і увійшла у
рейтинг кращих поетичних книг, що були видані у 2015 році

18.02.2022

Мотиваційний лист

на заміщення посади директора літературно-меморіального музею-квартири ім. Павла Тичини в м. Києві

У складній економічній та воєнній ситуації, українська культура має сконцентрувати всі свої зусилля, аби зберегти історичну й духовну пам'ять, осмислити її в новій перспективі національної самосвідомості, в контексті світової цивілізації.

Працюючи фактично пів життя у сфері літературного простору, розумію, наскільки важливо підтримувати і берегти історичну сутність і тяглість. Адже історія – це життя народу, його духовне наповнення, що стимулює пізнання і вивчення національного літопису. Особливо, це стосується музейної справи. А, тим паче, якщо йдеться про неординарну творчу постать – знакову для України. І такого масштабу, як Павло Тичина, який, живучи у непрості часи, завжди репрезентував собою унікального поета, музикознавця, культурного діяча. Він нині потребує адекватної інтерпретації, об'єктивного відображення в концепції тичинознавства, усвідомлення тичининського кларнетизму як національного надбання. Радянська система розглядала літературу як частину господарського комплексу, а письменників – як ідеологічних ілюстраторів політики партії. Одним із них був П. Тичина. Він, ставши колаборантом, пережив болісне роздвоєння душі, втратив творчий потенціал генія. Однак, в історії літератури й культури лишився унікальною постаттю з притаманним тільки йому ідіостилем, названим «кларнетизмом», котрий інтегрував не тільки стильові тенденції раннього модернізму, а й мистецьку спадщину української й світової класики, досвід фольклору. Його поезії першого етапу творчої еволюції треба *читати як музичні твори*, написані професійним музикантом й музикознавцем, особистістю, наділеною властивостями синестезії. Тому в роботі музею першорядним завданням має бути осмислення й експонування іманентних характеристик поета, якому не вдалося реалізувати проєкт

кларнетизму, котрий був водночас проєктом національного відродження початку ХХ ст.

І взагалі вважаю, що настав час, аби літературні музеї очолювали письменники з менеджерськими даними, а допомагали їм у тонкощах музейного середовища досвідчені музейні працівники. Це потрібно насамперед для розвитку музею, для глибшого розуміння проблематики об'єкта історико-культурної спадщини, для своєрідного піару. Хто ж може краще відчутти письменницький простір, як не письменник, бо, як не крути, літературознавці й мистецтвознавці розкладають персоналію за правилами і визначеннями. А ті, хто володіє сам художнім словом, здатен відчутти те, що за словом стоїть щось тонше, пронизливіше, переконливіше.

Мені під час кількарічного перебування в складі Громадської ради при Міністерстві культури (2014-2016р) доводилося чути про величезні проблеми, які стосуються музейної справи, про брак фінансування, про катастрофічні ситуації з науково-фондовими відділами. Звичайно, йшлося про пошуки шляхів збереження національних скарбів, їх осучаснення, про залучення досвіду міжнародних інституцій. Тут потрібні «одержимі», здатні взяти труднощі на себе, будучи адміністраторами, відчувати сутність високого мистецтва, зацікавлювати громадськість не лише «предметами», а й духовною суттю історичної пам'яті.

Сучасний світ потребує високої креативності в різних сферах, до яких належить і музейна справа. Для ефективного функціонування сучасного, професійного, відкритого світові музею перелік фахових знань та вмінь надзвичайно важливий, як і засвоєння національного і світового досвіду, на кшталт європейської програми «Креативна Європа», отримання грантів через УКФ, залучення інвесторів. А можна їх зацікавити модерновим розумінням розвитку музею. Як мені відомо, європейські музейники не займаються вийнятковим господарчими питаннями. Вони всі мислять категоріями творчими. Себто – синтезу й синкретизму мистецтв.

Як на мене, мій менеджерський досвід проведення різних літературно-мистецьких фестивалів, конкурсів, довід експерта УКФ, буде не зайвим, хоча б для тісної співпраці з Міністерством культури та інформаційної політики України, Міністерством освіти і науки України, Міністерством молоді та спорту України та іншими центральними органами виконавчої влади. Тут знадобиться і напрацьована роками співпраця з видавцями, бібліотекарями, бізнесменами, митцями тому що без цього музей не зможе функціонувати, як потужний культурницький осередок. Я знаю: варто враховувати і той факт, що музей, у прямому й переносному значенні, є більшою мірою консервативним і сталим закладом, який *потребує змін без руйнування його основ*. Тому ці особливості варто враховувати, підсилюючи роботу науково-фондового відділу, який, як на мене, має бути домінантною платформою Літературно-меморіального музею-квартири П. Г. Тичини.

Завдання, яке я ставлю перед собою: за кілька років зробити Літературно-меморіальний музей-квартиру П. Г. Тичини осередком фахового тичинознавства й циркуляції креативних впроваджень, репрезентантом мистецького середовища, одним із компактних, затишних культурних центрів Києва.

Бути у злагодженій співпраці з професійною і успішною командою Департаменту культури КМДА, опиратися на їх підтримку і досвід у керівництві музею – важливо і необхідно.

А виклики, перед якими нині постає наше суспільство в цілому, хай додають бажання вчитися, розвиватися, набувати нового досвіду, йти назустріч новим можливостям і форматам.

18.02.2020

Леся Мудрак (Мудрак-Ковалів Олесья)

Конкурсній комісії
з визначення кандидатури
на посаду директора
Літературно-меморіального
музею-квартири Павла Тичини
в м. Києві

Пані Леся Мудрак – відома українська поетка, яка бере активну участь у культурно-мистецькому житті міста, сама є ініціаторкою та організаторкою багатьох літературно-мистецьких заходів.

Має практичний досвід організації камерних (Укрлаф-тіві) й масових («Творчі п'ятниці» в СПУ, конференції, круглі столи) літературно-художніх та культурних заходів із залученням письменників, співаків, композиторів, танцівників, скульпторів, художників та інших, сама репрезентує «театр одного актора», виконуючи в ньому власні поезії.

Має і журналістський досвід як редакторка щотижневої рубрики на літературному порталі «Друг читача», як авторка та ведуча програми «Поетична маєвтика» на Укрлайф-тіві.

Напрацьоване коло партнерів і вагомий досвід, безперечно, благотворно вплинуть на реалізацію освітніх, літературних, музичних та кінопроектів, на виведення експозиційного простору музею на якісно новий рівень, розширять межі його комунікативного простору.

Однозначно, кандидатура Лесі Мудрак на посаду директора музею є найоптимальнішою і найкращою із можливих кандидатур.

Директор Публічної
бібліотеки імені Лесі Українки

Ольга РОМАНЮК

ДАРНИЦЬКА РАЙОННА В МІСТІ КИЄВІ ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

ВІДДІЛ КУЛЬТУРИ

ЦЕНТРАЛІЗОВАНА БІБЛІОТЕЧНА СИСТЕМА

Вул. Здолбунівська 3-а, м. Київ 02081, тел. (044)574-34-28, тел. (044)574-96-36

E-mail: librarydar@gmail.com

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Лесею Вікторівну Мудрак я знаю 18 років. Із того часу, як уперше, у рамках фестивалю « Поетична весна у Києві», вона з групою поважних класиків сучасної літератури, завітала до Центральної районної бібліотеки ім. В. Стуса.

І з перших хвилин виступу пані Лесі ми відчули силу її поетичного слова, побачили артистизм подачі та вмілий інтерактив з присутніми, особливо з учнівською молоддю. Перша зустріч з роками переросла в співпрацю та дружні взаємини.

Леся Вікторівна в бібліотеках Дарницького району презентує не лише свої літературні набутки, а й знайомить нас з творами авторів світової літератури та творами сучасних молодих авторів.

Із задоволенням до бібліотек району на зустрічі з пані Лесею приходять учнівська та студентська молодь, бо перед ними постає не тільки науковий працівник, а поет і письменник, який дуже цікаво і доступно, з гумором, розповідає про українських письменників, цитуючи напам'ять їх твори.

Хочу відмітити, що пані Леся Мудрак є громадським діячем, відповідальною організаторкою численних подій, конкурсів і фестивалів. Один із перших її реалізованих проєктів – Міжнародний поетичний фестиваль «Тетта роетіса» за участі 15-ти країн світу. Проєкт здійснено під патронатом Міністерства культури України, Фонду культури України і пройшов на найвищому рівні. А ще пані Леся зуміла професійно створити платформу для фестивалю в Україні непростого 2014 року, відкриття якого відбувалося в Національному музично-драматичному театрі ім. І. Франка та відновила після довгої перерви Проєкт – Міжнародний конкурс кращих творів молодих літераторів «Гранослов».

За останній час пані Леся брала участь у проведенні Районного університету культури ЦРБ ім. В. Стуса, презентувала свою книгу «Між жіночих звивин», виступала в бібліотеці ім. С. Руданського перед студентами 1 та 2 курсу Коледжу комп'ютерних технологій та економіки НАУ.

Леся Вікторівна співпрацює із Державним центром перекладу Азербайджану та Посольством Бельгії в Україні. Так, наприклад, в бібліотеці ім. Миколи Руденка 5 жовтня 2021 року відбулась презентація книги талановитої

МКІП

**НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
(НМТШ)**

бул. Тараса Шевченка, 12, м. Київ, 01024, тел.: +38(044) 234 25 23, факс: +38(044) 288 33 81
e-mail: shevchenko-museum@ukr.net, web-site: <https://museumshevchenko.org.ua/> код ЄДРПОУ 02226116

08.02.2022 № 30/01

**Членам конкурсної комісії
з проведення добору кандидатів
на посаду директора
Літературно-меморіального
музею-квартири П.Г. Тичини**

Національний музей Тараса Шевченка, в особі генерального директора Стуса Дмитра Васильовича, висловлює свою підтримку Лесі Мудрак щодо обрання її на посаду директора Літературно-меморіального музею-квартири П.Г. Тичини.

Особисто знаю Лесю Мудрак доволі давно, а впродовж останніх десяти років мав нагоду спілкуватись з нею безпосередньо під час реалізації різноманітних проєктів. Нашому ближчому знайомству свого часу посприяв світлої пам'яті Борис Олійник, який бачив в Лесі не лише доброго поета, а й перспективного діяча культурної політики.

Впродовж останніх років мені неодноразово доводилося бути з Лесею Мудрак учасником різних міжнародних делегацій, які репрезентували українську культуру закордоном. І скрізь вона представляла нашу культуру на достойному високому рівні.

До сильних сторін кандидатки на посаду я би відніс її активну життєву позицію, вміння відстоювати свою думку і реалізовувати задумане, чому сприяє як високий культурний та науковий рівень Лесі Мудрак, так і готовність до розумного діалогу та пошуку компромісів.

Спільно із Українським фондом культури, Міністерством культури та інформаційної політики України, Міністерством молоді та спорту України, Посольствами Бельгії й Азербайджану, Міжнародним центром української

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
КОНСТАНКЕВИЧ ІРИНА МИРОСЛАВІВНА

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

08.02.2022 238/1103

Рекомендація на заміщення вакансії директора літературно-меморіального музею-квартири П.Г. Тичини в м.Києві

Шановні члени експертної комісії, маю за особливу приємність надати рекомендацію пані Лесі Мудрак, яку знаю ще з часів Помаранчевої революції, коли була проректоркою ВНУ ім. Лесі Українки і мала змогу співпрацювати з нею.

У рамках університетських програм гуманітарної роботи ми проводили зустрічі з талановитими сучасними українськими митцями. Голова Наглядової ради, академік НАН України, директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка Микола Жулинський познайомив нас із молодою поеткою.

Під час Днів Лесі Українки, які є традиційними в стінах нашого університету, відбулася презентація творчості Лесі Мудрак для студентів і викладачів. Це було перше творче знайомство.

Потім із цікавістю стежили за її становленням у суспільному житті: за творчою, науковою, громадською діяльністю.

Важливо, що пані Леся брала участь у багатьох цікавих культурних проєктах, як організатор і як учасник. Зокрема, у 2020 році у Верховній Раді України з ініціативи профільного Комітету відбувалися презентації книг сучасної української літератури, де прозвучало і її художнє слово як свідчення поліфонізму і багатства українського письменства.

Леся Мудрак (Олесья Вікторівна Мудрак-Ковалів) – цілеспрямована, комунікабельна, харизматична особистість. Її знають у мистецьких та громадських колах як відповідальну організаторку й менеджерку різноманітних літературно-мистецьких подій.

Вірю у майбутнє цієї жінки. Тому щиро підтримую її кандидатуру на заміщення посади директора літературно-меморіального музею ім. П. Тичини.

З повагою

**Ірина Констанкевич,
народна депутатка Верховної ради України VIII та IX скликань,
перша заступниця голови
Комітету Верховної ради України
з питань гуманітарної та інформаційної політики**

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ

**ДИПЛОМ
КАНДИДАТА НАУК**

ДКН № 065935

ВИДАНО

Мудрак

Олеси Вікторівни

Рішення президії Вищої
атестаційної комісії України
від 26 січня 2011 року
(протокол № 37-06/1)

м. Київ

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ

Рішенням спеціалізованої вченої ради
Київського національного університету
імені Шевченка

на підставі прилюдного захисту дисертації

Мудрак

Олеси Вікторівни

присуджено науковий ступінь

**КАНДИДАТА
філологічних наук**

зі спеціальності
Теорія літератури

ДКН № 065935

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Вакульчук Анна Русланівна, народилася 19 грудня 1996 року в місті Ковель Волинської області (Україна). Громадянка України.

У 2003 році пішла в 1 клас середньої загальноосвітньої школи I-III ступеня № 7 (нині – Ліцей №7 м. Ковеля) в місті Ковель. У 2014 році закінчила її зі срібною медаллю.

З вересня 2014 по червень 2018 року навчалася в Київському національному університеті культури і мистецтв, напрям підготовки “Музейна справа та охорона пам’яток історії та культури” і здобула професійну кваліфікацію бакалавр музейної справи та охорони пам’яток історії та культури.

У липні 2018 року вступила до Київського національного університету культури і мистецтв, спеціальність “Музеєзнавство, пам’яткознавство”. У 2020 році здобула професійну кваліфікацію магістр музеєзнавства, пам’яткознавства.

Під час навчання неодноразово брала участь у різних наукових конференціях. Проходила навчальні та виробничі практики на базі Ковельського історичного музею, Музею волинської ікони (м. Луцьк), Літературно-меморіального музею-квартири П.Г. Тичини в м. Києві.

Під час навчання на четвертому курсі у 2017 році університету влаштувалася на роботу в Літературно-меморіальний музей-квартиру П.Г. Тичини в м. Києві, де працюю по сьогоднішній день. Займаю посаду старшого наукового співробітника науково-освітнього відділу.

З вересня 2019 року по березень 2020 року працювала за сумісництвом у Музеї театрального, музичного та кіномистецтва України на посаді наукового співробітника відділу науково-фондової роботи.

У травні 2015 року брала участь в Арсеналі Ідей в якості волонтера від Музею історичних коштовностей України.

Влітку 2018 року в якості волонтера брала участь у Літній резиденції Національного художнього музею на Кураж Базарі.

У 2018 році успішно пройшла курс англійської мови в школі Project 12, рівень Pre-Intermediate – A2 (сертифікат додається).

У квітні 2019 р. пройшла дводенний тренінг від Ловак Вікторії “MUSTHAVE: PRв музеї” на базі Музею Ханенків.

У грудні 2021 р. прослухала цикл онлайн семінарів “Сучасні напрямки у сфері комунікацій, ефективні інструменти та підходи” від Департаменту суспільних комунікацій виконавчого органу Київської міської ради (сертифікат додається).

Ні я, ні мої близькі рідні до кримінальної чи адміністративної відповідальності не притягувалися. Під судом і слідством не перебувала (довідка про мою несудимість додається).

Незаміжня, дітей не маю.

Контактний телефон -

Електронна адреса -

22.02.2022р.

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Вакульчук Анни Русланівни

Щодо участі у конкурсі на посаду директора Літературно-меморіального музею-квартири П.Г. Тичини в м. Києві

Ще в шкільні роки, музей був найулюбленішим місцем і завжди стояв першим на черзі для відвідування в новому місті чи країні. Професія музеєзнавця сама знайшла мене і не було ще жодного разу, щоб я пошкодувала про зроблений вибір. На четвертому курсі навчання в Київському національному університеті культури і мистецтв у моєму житті з'явився Музей Тичини. Він став моїм першим місцем роботи і залишається таким, не дивлячись ні на які обставини. У 2020 році я здобула кваліфікацію магістра музеєзнавства та пам'яткознавства, захистивши дипломну роботу на тему діяльності меморіальних музеїв зі збереження історико-культурної спадщини на яку наштовхнуло мене саме місце роботи.

Прийшовши до Музею, я не мала чіткого усвідомлення про те, хто такий Павло Тичина, в голові були лише сухі факти зі шкільної програми. Але в процесі роботи, вивчаючи першоджерела та "живучи" в його атмосфері, він став для мене сенсом моєї професійної діяльності. Також, з часу старту моєї музейної кар'єри змінилося багато, але одне залишається незмінним: постать Павла Тичини та його Музей для мене стали знаковими. Тому подальше функціонування, збереження та розвиток Музею П. Тичини, а також донесення до загалу правдивого образу поета-людини для мене є справою особистого характеру. І саме тому я вже втретє, за останні декілька місяців, пишу цей лист.

За час роботи в Музеї Тичини я пройшла шлях від методиста до старшого наукового співробітника науково-освітнього відділу й опанувала різні напрямки музейної роботи. Під моєю відповідальністю ініціювання, розробка та впровадження інформаційно-пізнавальних та культурно-освітніх проектів, організація різноматичних заходів, діджиталізація та промоція. А за час роботи науковим співробітником я провела 6 досліджень, які в подальшому були оформлені в наукові статті, матеріали конференцій та семінарів.

У рамках своєї роботи мені часто доводиться спілкуватися із різновіковими відвідувачами. І це дає мені можливість неодноразово відмічати для себе їх думки, ідеї, враження та побажання, які в свою чергу формують в мені єдине бажання – зробити музей цікавим та відкритим для людей від 0 до 100 років.

Літературно-меморіальний музей-квартира П.Г. Тичини в м. Києві є одним із найпреспективніших музеїв даного профілю не лише в межах столиці, але й всієї країни. Команда музею функціонує злагоджено та не відстає від динамічного ритму сучасного музейного життя.

У планах Музею лише рух вперед, самовдосконалення та розширення своїх горизонтів:

Створення нових інноваційних (VR-екскурсія меморіальною квартирою), інклюзивних (оглядова відео-екскурсія для людей з вадами слуху), освітніх (“Тичина у 100 речах”) та інших проєктів, впровадження двомовних аудіо гідів, різнопланове вивчення Павла Тичини та речей з колекції музею, поповнення фондів музею, безперервний реставраційний процес музейних предметів, проведення щорічних наукових читань (“Робота меморіальних музеїв в нових умовах сьогодення” та “Тичинівська епоха. Народження поетів”), організація воркшопів для співробітників меморіальних музеїв, організація лекторіїв, поетичних вечорів та семінарів, підготовка численних музейних друкованих видань.

Для реалізації музейних проєктів необхідно шукати додаткові джерела фінансування через залучення меценатів, а також шляхи залучення до активної співпраці з громадськими організаціями, освітянами, небайдужими громадянами, творчою молоддю.

На посаді директора Літературно-меморіального музею-квартири П.Г.Тичини в м. Києві я прагну сформувати його єдиний, упізнаваний образ. Адже, коли в людини спрацьовує певна асоціація з музеєм – це показник правильного курсу та трансформації на вимоги сучасного світу. Водночас потрібно працювати над формування нестереотипного образу самого Павла Григоровича Тичини, робити його відкритим для всіх і кожного.

І останнє, що хочеться сказати – не дивлячись на дві невдалих спроби я не відмовляюся від свого рішення. Адже, завжди, працюючи над чимось, я слідую декільком власним простим указівкам: не залишати щось на півдорозі, доводити все до ідеалу та самовіддача справі над якою працюєш. А Музей – це справа мого життя та саме “моє місце”.

Конкурсна комісія із добору кандидатів
на посаду директора Літературно-
меморіального музею-квартири
П.Г.Тичини в м. Києві

*Про надання підтримки
талановитій молоді*

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Я, Сергій Іванович Болтівець, український вчений у галузі вікової психології та ювенології, доктор психологічних наук, професор, головний науковий співробітник ДУ «Державного інституту сімейної та молодіжної політики» рекомендую з числа молоді Вакульчук Анну Русланівну на посаду директора Літературно-меморіального музею-квартири П.Г. Тичини в м. Києві.

Мною проведено ознайомлення з професійною діяльністю Анни Русланівни Вакульчук в ході I (XXI) Міжнародного наукового семінару “РОЛІТ в історії української культури” (грудень 2021 року) на базі Літературно-меморіального музею-квартири П.Г.Тичини в м. Києві, де А.В.Вакульчук була співорганізатором наукового заходу з числа співробітників музею.

Анна Русланівна Вакульчук виявила належні організаторські здібності, а саме комунікабельність, цілеспрямованість, здатність стратегічно мислити та планувати. Привертаю увагу до виявлених лідерських якостей А.Р.Вакульчук та її здатності ефективно очолювати робочу групу, колектив.

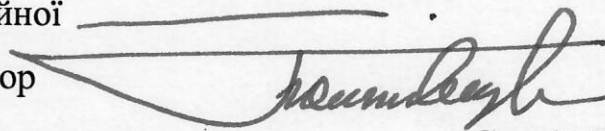
Анна Русланівна Вакульчук як кваліфікований фахівець усвідомлює значущість збереження культурної спадщини українського народу, нашої історії, літератури і мистецтва, значну увагу приділяє збереженню гідної пам'яті про життя і творчість видатного українського поета. Це засвідчує наукова доповідь Анни Русланівни Вакульчук, присвячена мешканню Павла Тичини у будинку «РОЛІТ», яка була однією з найбільш ґрунтовних з виголошених на

науковому семінарі. А.Р.Вакульчук виявляє турботу про розвиток музею, активно здійснює пошук партнерів, спонсорів, меценатів.

Павло Тичина щиро любив молодь, звертав до неї свій "чистий голос", бачив у ній своє продовження. Молодість Анни Русланівни Вакульчук, її двадцятип'ятилітній вік, належить до таких переваг. Молода людина, зайнята улюбленою справою, здатна максимально реалізувати задумані спільно з колективом музею проекти.

З метою підтримки талановитої молоді та реалізації її значних можливостей висловлюю мою пропозицію обрати Анну Русланівну Вакульчук директором Літературно-меморіального музею-квартири П. Г. Тичини в м. Києві.

Головний науковий співробітник
ДУ «Державний інститут сімейної
та молодіжної політики», доктор
психологічних наук, професор

Сергій БОЛТІВЕЦЬ

Власноручний підпис проф. С.Болтівця

ЗАСВІДЧУЮ:

В .о. директора
ДУ «Державний інститут
сімейної та молодіжної
політики»

Ростислав ДРАПУШКО

Київ

21.02.2022

Рекомендаційний лист щодо Вакульчук Анни Русланівни

Я, Максим Анатолійович Бочаров, директор Товариства з обмеженою відповідальністю «Юридична фірма «Городисський та Партнери» люб'язно прошу прийняти до уваги даний рекомендаційний лист щодо Вакульчук Анни Русланівни, претендента на посаду директора Літературно-меморіального музею-квартири П. Г. Тичини в м. Києві (далі – Музей).

Знайомство з Анною Русланівною відбулось під час організації Всеукраїнської конференції, присвяченої пам'яті мешканців будинку РОЛІТ (будинок робітників літератури у м. Києві), в якому зокрема свого часу мешкав Павло Григорович Тичина. Співорганізатором конференції виступала наша фірма, як спеціалізована юридична фірма у галузі правової охорони інтелектуальної власності та у тому числі авторського права. Подія проводилась в приміщеннях Музею, який люб'язно відкрив свої двері для учасників конференції, серед яких були науковці, літературознавці, члени спілки письменників та видатні діячі української культури. Трансляція конференції відбувалася також у режимі онлайн. З боку музею усіма організаційними питаннями займалася Анна Вакульчук. Можу впевнено стверджувати, що конференція була організована на сучасному рівні, який відповідає міжнародному як з організаційного так і з технічного боку (я маю 17 років досвіду роботи у галузі інтелектуальної власності та участь у численних міжнародних конференціях у країнах Європи та США).

Важливою є особлива атмосферу Музею, з якою Анна Вакульчук познайомила не лише присутніх, а й тих, хто приймав участь дистанційно. Анна Русланівна виступила із доповіддю на тему «Павло Тичина – мешканець двох квартир у РОЛІТі». Дослідження життя, творчості Павла Григоровича Тичини, його літературної спадщини проведене на високому науковому рівні та водночас у доступній, зрозумілій та цікавій для широкого глядача формі. Доповідь отримала численні схвальні відгуки від учасників, та буде опублікована у спеціальному виданні, присвяченому конференції.

Як директор я можу сказати, що вирішальними якостями для керівника є енергійність, ініціативність, організаційні здібності та головне - любов до своєї справи. Усі ці якості у Анни Вакульчук є. Трапляється, що люди, які мають багаторічний досвід, часто не мають достатньо вільного часу, сил та сучасних поглядів на справу. В нашій фірмі, наприклад, керівники відділів не є людьми поважного віку, бо

сучасність диктує нові сучасні стандарти. Натомість метри патентної справи та авторського права як радники допомагають керівникам. Здивовано та захоплено я виявив, що Музей є сучасним та відповідає потребам як молоді, так і досвідчених відвідувачів. Користуючись нагодою, я висловлюю свою глибоку шану та подяку усім людям, чиїми зусиллями музей зберігався десятиліттями, живе та процвітає зараз і виконує свою безцінну у теперішні часи роль – збереження, дослідження та поширення української культурної спадщини, спадщини Павла Григоровича Тичини.

Враховуючи усе вище зазначене, необхідність передання традицій, поглядів та знання майбутнім поколінням, як керівних найбільшій в Україні фірми у галузі охорони інтелектуальної власності, як науковець, як киянин та батько двох молодих школярів я щиро рекомендую саме Анну Вакульчук на посаду директора Літературно-меморіального музею-квартири П. Г. Тичини в м. Києві.

З глибокою повагою,
Максим Бочаров

Директор ТОВ «Юридична фірма «Городисський та Партнери»
Віце-президент Всеукраїнської асоціації патентних повірених
Голова комітету із вдосконалення та реформування законодавства
Національної асоціації патентних повірених

тел. 0975011871

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ

**ЛІТЕРАТУРНО-МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ-КВАРТИРА
П.Г.ТИЧИНИ В МІСТІ КИЄВІ**

вул. Терещенківська, 5, кв. 1,3 м. Київ, 01024 тел. (044)234-43-27 E-mail: tychynafm@gmail.com
Код ЄДРПОУ 25411425

№ 060/36-37 від 18.02.2022 р.

**Конкурсній комісії із добору
кандидатів на посаду директора
Літературно-меморіального
музею-квартири П.Г. Тичини в м. Києві**

Шановні члени Комісії!

Адресуємо Вам лист з надією на те, що думка колективу буде врахована і стане ключовою при прийнятті рішення.

Колектив Літературно-меморіального музею-квартири П. Г. Тичини в м. Києві - сформований і консолідований організм. Без зайвого пафосу можемо стверджувати, що кожен співробітник поділяє візію та концепцію роботи Музею, докладає всіх зусиль, щоб ім'я та творча спадщина Павла Тичини знайшла достойне сприйняття в серцях українців. Саме тому, а не з причин консервативності чи неготовності до нових інноваційних змін, **нам не байдуже, хто очолить установу і як буде презентуватися образ інтелектуала, мислителя, поета, літературного та громадського діяча, справжнього українського патріота, який діяв у наднелегкий для всього українства час.**

Ось уже три місяці, як Музей функціонує з вакантною посадою директора. З грудня минулого року ми працюємо в стані постійного стресу та хвилювання за долю Музею та перспективи його розвитку. Незважаючи на це, весь колектив продовжує йти наміченим шляхом, проводити заходи та реалізовувати проекти. Ідейним натхненником, організатором та менеджером для нас за цей ненайпростіший час стала старша наукова співробітниця **Анна Русланівна Вакульчук**. Вона як кваліфікований музейний фахівець зуміла активізувати навколо себе роботу науково-освітнього та мотивувати науковий фондово-експозиційний відділи, підвищила власну обізнаність з фінансового та трудового законодавства, господарських питань установи.

У грудні 2021 року Анна Вакульчук *стала організатором проведення I(XXI) Міжнародного наукового семінару "РОЛІТ в історії української культури"* в Музеї Павла Тичини, за її ініціативою було розроблено концепцію *виставки меморіальних речей, рукописів та світлин поета "Творчий перегук"* (січень-лютий 2022 р.). За три місяці стараннями пані Анни Музей досяг значних *успіхів у промоції*, зокрема став об'єктом просвітницької програми *"Ідемо в музей"* творчо-виробничого об'єднання *"UA: Культура"*.

Вакульчук Анна Русланівна працює в музеї з 2017 р. Свою трудову діяльність розпочала ще будучи студенткою кафедри Музезнавства та експертизи історико-культурних цінностей Київського національного університету культури і мистецтв. Вже на першому році роботи проявила себе як компетентний музезнавець, добросовісний, відповідальний та ініціативний працівник.

Анна свідомо обрала професію музезнавця, прагне своєю роботою розвивати музейну справу, зокрема популяризувати діяльність Музею Тичини і постать самого Павла Григоровича. Переконаливим є той факт, що після закінчення університету, вона залишилася працювати в Музеї, хоча були пропозиції перейти на роботу до іншого закладу.

За час роботи в Музеї Тичини Анна Русланівна працювала в обох відділах музею – науково-фондовому та науково-освітньому. Нині займає посаду старшого наукового співробітника науково-освітнього відділу. Її наукова робота спрямована в різних напрямках: наукового комплектування фондів, науково-дослідної, експозиційної і науково-освітньої діяльності музею.

Анна є авторкою статті "Меморіальний рояль Павла Тичини: до питання побутування" (2018 р.), **активною учасницею конференцій, наукових читань, семінарів, круглих столів, освітніх онлайн-програм**, про результати цієї роботи свідчать публікації в збірниках наукових праць та фахових видань: "Альтернативні канали зв'язку та нові формати роботи, пов'язані з ними, у Літературно-меморіальному музеї-квартирі П.Г. Тичини в м. Києві" (2020 р.), "Подарована колекція" (2021 р.), "Галопом по Європі" або поїздка Павла Тичини взимку 1924-1925 рр." (2021 р.) та інші.

Анна **бере участь в організації та проведенні культурно-освітніх заходів музею**: лекторіїв, концертів, вечорів, майстер-класів, тематичних проєктів.

За роки роботи в Музеї Анна набула значного досвіду з організації діяльності установи. **Вона володіє навичками керівника**, вміє спілкуватися з колективом, може вирішувати різні організаційні питання, пов'язані з життєдіяльністю закладу.

Особистим прикладом відповідального ставлення до своїх посадових обов'язків і вболіванням за долю Музею Анна стимулює колектив до систематичного пошуку нових форм і методів залучення відвідувачів, нових проєктів, пошуку партнерів для їх реалізації.

Анна активно впроваджує в роботу новітні інформаційні технології. Саме вона займається впровадженням інформаційно-пізнавальних та науково-дослідних проектів, діджиталізацією та промоцією. Охоче ділиться своїми знаннями з колегами і залучає їх до такої роботи. Саме їй належить ідея створення нового інклюзивного проекту для людей з вадами слуху у відео форматі.

Вакульчук Анна Русланівна – це компетентний музейний працівник, що прагне постійного самовдосконалення і професійного зростання. Має високий рівень відповідальності і намагається вникнути в кожну деталь того, над чим працює. Свою роботу вона завжди доводить до логічного завершення. Не соромиться звертатися за порадою та завжди готова допомогти іншим. Цікавиться роботою музеїв різних профілів як в Україні, так і за кордоном. Слідкує за сучасними тенденціями в музейному світі. Ділиться новими ідеями та працює над втіленнями їх аналогів в нашому музеї.

Незважаючи на те, що музей у своїй роботі регламентується незмінними правилами, але організація роботи в ньому потребує нових підходів, зумовлених розвитком суспільства. Анна, вивчаючи європейський досвід, вбачає розвиток музею через впровадження нових креативних форм роботи, залучення до співпраці громадських організацій, меценатів, видавництв, творчих особистостей. Збереження культурної спадщини, розвиток музейної справи, зокрема Музею Павла Тичини, - це сенс професійної діяльності Анни.

Колектив Музею бачить в особі Вакульчук А.Р. молодого, креативного, ініціативного і відповідального директора ЛММК П. Г. Тичини в м. Києві, а головне - компетентного фахівця, що переймається результатами своєї діяльності і кожного працівника зокрема. Анна має чітке бачення щодо розвитку Музею, коректну та добре вибудовану програму, стратегію та візію роботи установи.

В.о. директора, головний зберігач фондів
С.В. Прудивус

Головний бухгалтер
Я.О. Коломієць

Завідувач наукового відділу
фондово-експозиційної роботи
Д.В. Нестерчук

Завідувач науково-освітнього відділу
Ю. І. Онопрієнко

Провідний науковий співробітник
Д.В. Коломієць

Провідний науковий співробітник
Т.П. Дворниченко

Старший науковий співробітник
Л. К. Дацюк

Молодший науковий співробітник
В.І.Захарчук

Молодший науковий співробітник
О.Г. Олійник

Провідний бухгалтер
О.А. Чистик

Старший музейний доглядач
С.Д.Шепелева

Старший музейний доглядач
Н. Г. Пачесюк

Завідувач господарського відділу
О.М. Онопрієнко

Провідний інженер
В.В. Коломієць

Централізована бібліотечна система Дніпровського району м. Києва

02002, м. Київ, вул. Митрополита Андрія Шептицького, буд. 24, тел. (044) 517- 41-70
e-mail: dniprlib@gmail.com

“ 14 ” лютого 2022 р. № 11

Конкурсній комісії із добору
кандидатів на посаду директора
Літературно-меморіального
музею-квартири П.Г. Тичини
в м. Києві

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Співпраця Центральної районної бібліотеки ім. Павла Тичини з Літературно-меморіальним музеєм-квартирою поета на ниві освітництва розпочалася з часу створення останнього в 1981 році. Нині ЦРБ ім. П. Тичини – сучасний БібліоХаб, який надає освітньо-наукові та культурні послуги своїм численним читачам.

Серед проєктів, реалізованих спільно з Музеєм П. Тичини, – презентації, тематичні лекції, семінари, що пов'язані з життям та творчістю поета. Організація зустрічей з співробітниками музею відбувається офлайн в стінах бібліотеки, а в останні пандемічні роки і в онлайн режимі.

Розробником концепції і активним спікером цих заходів є старший науковий співробітник Музею Вакульчук Анна Русланівна. Заходи за участю пані Анни користуються популярністю серед читачів, викликають інтерес до Павла Тичини, його музею та української культури загалом. Вважаємо, що Анна Русланівна є хорошим піар-менеджером та здатна популяризувати Музей серед широких кіл громадськості, залучати нових відвідувачів. Важливим є те, що Анна Вакульчук розуміє культурні запити різних соціальній та вікових категорій, готова до впровадження інновацій.

Окрім цього Анна – дипломований фаховий музейник, який досконало володіє специфікою роботи в музейній галузі. Досвід роботи в музеї дав змогу Анні побачити всі проблеми та виклики сьогодення, з якими стикається музей, та обрати оптимальні шляхи їх вирішення.

ЦРБ ім. Павла Тичини рекомендує шановній Комісії обрати директором ЛММК П. Г. Тичини в м. Києві Вакульчук Анну Русланівну.

Директор ЦБС

Г.Саврасова

Конкурсній комісії із добору кандидатів
на посаду директора Літературно-
меморіального музею-квартири
П.Г. Тичини в м. Києві

Рекомендаційний лист

Я, Тетяна ПРОТЧЕВА, маю особистий досвід спілкування з колективом Літературно-меморіального музею-квартири П. Тичини. Тут, у травні 2021 р., пройшла моя персональна виставка "I am here... Іди за моїм світлом", а згодом був реалізований спільний проєкт "Україно моя, моя люба Вкраїно" з нагоди святкування 30-річчя Незалежності України.

Співпрацею я була дуже задоволена. Маю з чим порівнювати, адже була організатором численних міжнародних виставок та проєктів (США, Шотландія, Ізраїль, Японія, Китай) як авторка нового мистецького напрямку на теренах вишивки (поєдную традиційний автентичний хрестик, гладь та псевдомереживо з власною технікою «GLOW ART»). Ця техніка (вишивка, яка світиться у темряві), вже внесена до «Книги Рекордів України».

Робота над обома проєктами в музеї П.Тичини була досить вдалою і плідною. З одного боку вона посприяла популяризації моєї творчості, а з іншого – залучила до музею відвідувачів, які цікавляться не лише літературою, а й новітніми методами мистецтва вишивки.

Тож і в подальшому планую співпрацювати з цим багатограним осередком культури. Вболіваю за його долю й мені не байдуже, як він розвиватиметься в найближчій перспективі. Тому воліла би бачити на посаді директора музею наукову співробітницю Анну Вакульчук, яка працює в колективі не один рік. Пані Анна володіє навиками організації актуальних проєктів, має креативні здібності, добре обізнана з новітніми тенденціями в галузі культури.

Особисте знайомство з пані Анною, спільна праця над художнім оформленням та промоцією виставкових проєктів, гадаю, дає мені право висловити свою думку з цього питання, вкрай важливого з точки розвитку музейної справи.

Майстриня народної вишивки,
засновник Музею вишивки,
організатор міжнародних проєктів

Тетяна Протчева.

Конкурсній комісії
із добору кандидатів
на посаду директора
Літературно-меморіального
музею-квартири
П.Г. Тичини в м. Києві

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Літературно-меморіальний музей-квартира П. Г. Тичини у своїй діяльності не обмежується лише вивченням творчості відомого українського поета, але й зберігає та популяризує українську традиційну народну творчість. Це особливо актуально в сучасних умовах.

Я, майстер народного мистецтва з вишивки, науковець Юрій Мельничук, не байдужий до подальшої долі музею видатного українського поета. Працюючи разом з колективом музею над проектами, я був приємно здивований роботою старшого наукового співробітника Вакульчук Анни. З нею я познайомився ще під час відвідин музею в 2019 році, коли був запрошений для консультацій у виставковому проєкті "Диво родинних вишиванок". Молода спеціалістка одразу здалась мені талановитою організаторкою, наділеною здібностями керівника. А при роботі з проєктом "Вишита квартира Павла Тичини", присвяченому 130-літтю поета, я в цьому переконався.

Анна Русланівна володіє чудовим набором якостей, що необхідні кожному працівнику музейної сфери: комунікабельність, відповідальність та почуття гумору. Музейний працівник, що не зупиняється на досягнутому, активно розвивається і вивчає досвід іноземних музеїв. При роботі над проєктами я помітив, що пані Анनावолодіє навичками необхідними для просування музею в медіа просторі. А це є важливим для керівника закладу.

Важливо зазначити, що Вакульчук Анна працює в музеї вже п'ятий рік, а, отже, ознайоmlена як з перевагами музею, так і з його потенціалом до розвитку. Тож я впевнений, що вона одразу зможе очолити установу та спрямувати її в перспективному руслі.

Анна Русланівна - професійна, компетентна та надійна людина, з якою я мав честь працювати. Вірю, що вона любить свій музей. Її програма актуальна і відображає бачення людини зсередини установи. Щиро підтримую її кандидатуру на заміщення посади директора Літературно-меморіального музею-квартири П.Г.Тичини в м. Києві.

Юрій Мельничук,
старший науковий співробітник
Всеукраїнського центру вишивки та килимарства,
член НСМНМУ,
майстер народного мистецтва з вишивки

Рекомендаційний лист

Кафедра філологічних дисциплін та методики їх викладання Чернігівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені К. Д. Ушинського постійно співпрацює з Літературно-меморіальним музеєм-квартирою П.Г. Тичини в м. Києві. За ініціативи кафедри було започатковано щорічний науковий проєкт «Тичинівські читання. Павло Тичина у вимірах сучасності», що запланований і цього року. Традиційно Музей Павла Тичини став майданчиком, де наші співробітники, науковці з інших інстанцій, співробітники музею обмінюються науковими досягненнями та відкриттями.

Під час організації та проведення проєкту ми мали нагоду спілкуватися зі старшою науковою співробітницею музею Анною Вакульчук. Вона зарекомендувала себе як наполегливий дослідник, креативний музейник та знавець сучасних світових тенденцій у галузі культури. Інтерес пані Анни до життєвого і творчого шляху Павла Тичини щирий та серйозний. Анна Вакульчук за роки роботи в музеї змогла розкрити постать справжнього Павла Тичини та подати його творчість за допомогою інтерактивних освітніх проєктів, авторкою яких вона є.

Час вимагає керівника нового типу. Це не управлінець, який день у день видає накази й вимагає негайного їх виконання підлеглими. Це не байдужий спостерігач за процесом творчості інших, що потім легко відбракує щось суттєве і нав'язує те, що вигідно продати чи одномоментно вразити. Щоб ефективно керувати роботою музею, треба знати цю роботу зсередини.

Сучасний очільник музею – це той, хто добре володіє тонкощами та специфікою галузі: знанням нормативно-правової бази, особливостями комплектування, обліку, збереження фондової колекції; умінням працювати з музейними предметами; організовувати виставкову, екскурсійну діяльність сучасними засобами музейної комунікації.

Анна Вакульчук повністю відповідає таким вимогам. Вона фаховий музеєзнавець, досвідчений тичинознавець і зможе об'єднати традиційну музейну роботу з креативним інноваційним шляхом розвитку.

З огляду на це, рекомендуємо обрати Анну Вакульчук – делегованого члена колективу, молодого та перспективного, музеєзнавця – на посаду директора ЛММК П.Г. Тичини в м. Києві.

З повагою

Завідувач кафедри філологічних дисциплін та методики їх викладання Чернігівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені К.Д. Ушинського

Підпис Молочко С.Р. засвідчую
Начальник відділу кадрів

Світлана МОЛОЧКО

Олена ОЛЕШКО

УКРАЇНА
UKRAINE

ДИПЛОМ МАГІСТРА

MASTER'S DIPLOMA

M20 № 043735

M20 № 043735

Вакульчук

Vakulchuk

Анна Русланівна

Anna Ruslanivna

закінчила у 2020 році

in 2020 completed the full course of

Київський національний університет

Kyiv National University of Culture and

культури і мистецтв

Arts

здобула кваліфікацію:

obtained qualification:

ступінь вищої освіти магістр

Master Degree

спеціальність «Музеєзнавство, пам'яткознавство»

Program Subject Area «Museum Management
Studies, Heritage Studies»

освітня програма «Музеєзнавство,
пам'яткознавство»

Educational program «Museum Management Studies,
Heritage Studies»

професійна кваліфікація магістр музеєзнавства,
пам'яткознавства

Professional qualification Master of Museum
Management Studies, Heritage Studies

Ректор/Rector

М.М.Поплавський/Mykhailo Poplavskyi

31 січня/January 2020

УКРАЇНА
UKRAINE

ДИПЛОМ БАКАЛАВРА

BACHELOR'S DIPLOMA

B18 № 170136

B18 № 170136

Вакульчук

Vakulchuk

Анна Русланівна

Anna Ruslanivna

закінчила у 2018 році
**Київський національний університет
культури і мистецтв**
здобула кваліфікацію:
ступінь вищої освіти бакалавр
напряму підготовки "Музейна справа та
охорона пам'яток історії та культури"
професійна кваліфікація бакалавр
музейної справи та охорони пам'яток
історії та культури

in 2018 completed the full course of
**Kyiv National University of Culture and
Arts**
obtained qualification:
Bachelor Degree
Having specialized in "Museology and
Protection of Historical and Cultural
Monuments"
Professional qualification Bachelor of
Museology and Protection of Historical
and Cultural Monuments

Президент/President

М.М. Поплавський
М.М. Поплавський/Mykhailo Poplavskyi

30 червня / June 2018

Міністерство культури України.
Київський національний університет культури і мистецтв
Факультет соціокультурної діяльності
Кафедра музеєзнавства і пам'яткознавства

СЕРГІЙ ФІКАЛІ

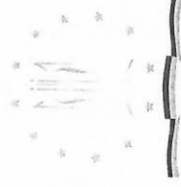
учасника наукової конференції
студентів, аспірантів і молодих вчених

"Актуальні проблеми музейної та пам'яткоохоронної діяльності"

Вакучаб'чук Юлія Руссолович

м. Київ

12.04.2018 рік

Центр Української Культури
та Мистецтва

ДИПЛОМ

Нагороджується

АННА ВАКУЛЬЧУК

За участь у відкритті виставки

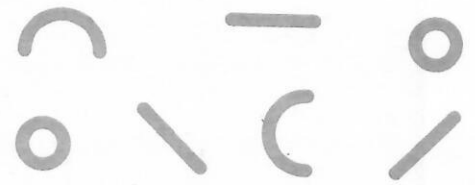
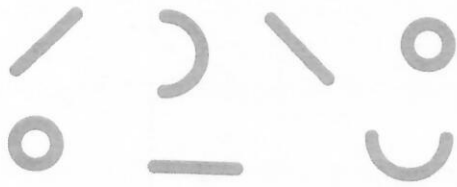
«Ірина Свйонтек. Життя присвячене мистецтву»

Яке відбулося 18 травня 2017 року
Україна, м. Київ

Генеральний директор
Центру Української Культури
та Мистецтва

С.В. Долеско

CERTIFICATE

№ 2148

This is to certify that Vakulchuk Anna
has successfully completed an English course of A2
level with final grade A (90)

Date of issue 27.05.2018

Chief Executive Ruslan Nynyk

p12.com.ua

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР «МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ»

Організація Об'єднаних
Націй з питань освіти,
науки і культури

Мала академія
наук України
під егідою ЮНЕСКО

СЕРТИФІКАТ

учасника
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Музейна педагогіка в науковій освіті»

виданий

Анні Вакульчук

Віцепрезидент НАПН України
Олег Топузов

Віцепрезидент НАМ України
Валерій Бітаєв

Президент МАН України
Станіслав Довгий

26 листопада 2020 року
м. Київ

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР «МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ»

СЕРТИФІКАТ

№ 001769

учасника круглого столу
«Музейна педагогіка в умовах пандемії COVID-19»
27 травня 2021 року м. Київ

виданий

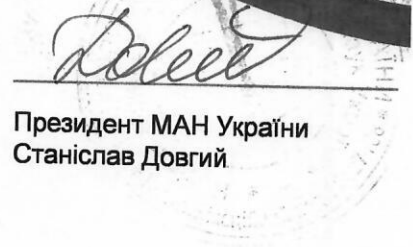
Вакульчук Анні

Віцепрезидент НАПН України
Олег Топузов

Віцепрезидент НАМ України
Валерій Битасв

Президент МАН України
Станіслав Довгий

Форма проведення: дистанційна

Тривалість: 6 год.

Дата видачі: 2.06.2021

департамент
суспільних
комунікацій

СЕРТИФІКАТ

ПРО ПРОХОДЖЕННЯ СЕМІНАРІВ

**Сучасні напрямки у сфері комунікацій,
ефективні інструменти та підходи**

Анна Валуцка

**ДИРЕКТОР «САМІТ-КНИГА»
СТЕПУРІН І.М.**

**М. КИЇВ
ГРУДЕНЬ 2021**

ГОРОДИССКУ

СЕРТИФІКАТ

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ЮРИДИЧНА ФІРМА «ГОРОДИССЬКИЙ ТА ПАРТНЕРИ»

Дійсним засвідчується участь

Вакульчук Євгени Фрусланівни

**в І (ХХІ) Міжнародному науковому семінарі
«РОЛІТ в історії української культури»**

Директор
Товариства з обмеженою відповідальністю
«Юридична фірма «Городисський та Партнери»

Бочаров М.А.

11.12.2021
Київ